ANUL III. — No. 732.

EDITIA A DOUA

SÂMBĂTĂ, 2 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.

Un an în ţară	30 leĭ; în străinătate	50
Şése lunĭ	15	25
Treĭ lunĭ	8	13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV	0.30 b. linia
» » » III	2.— leĭ »
» » » II	3.— leĭ »

Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA : STRADA NOUĂ, 10 || DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ || REDACŢIA : STRADA NOUĂ, 10

Bucurescĭ, 1 Februarie 1891.

Ce face Parlamentul?

Intrebarea pe care fie-care cetăţean, care se interesează de mersul afacerilor pubice şi maĭ cu seamă de baniĭ ţĕreĭ, este în drept a 'şĭ-o pune, e aceasta: ce face Parlamentul, de când s'a deschis sesiunea aceasta?

Am putea să rĕspundem, că nu face nimic; dar ne aducem aminte că tot face ceva: *face rĕŭ*, votează la credite peste credite orĭ-căruĭ ministru şi încolo, se ocupă numaĭ cu satisfacerea dorinţelor câte unuĭ membru din majoritate.

Ne aducem aminte cu câtă greutate s'a putut zmulge Camereĭ votul privitor la linia Bârlad-Galaţĭ. Aceasta din cauză că ceĭ ce stăruiaŭ pentru înfiinţarea eĭ nu eraŭ din majoritate. Aŭ trebuit să se pue şi D-niĭ Ressu, Robescu şi ceĭ-l'alţĭ deputaţĭ gălăţenĭ — carĭ sunt guvernamentalĭ — aŭ trebuit aceştia să ameninţe că trec în opoziţie pentru ca proiectul de lege să se voteze şi încă guvernul n'a consimţit.

Tot aşa s'aŭ petrecut oare lucrurile ierĭ, când D. Bădescu-Roşiorĭ, deputat guvernamental, a cerut să se voteze linia Roşioriĭ-de-Vede-Zimnicea? Aşĭ! Majoritatea n'a stat un moment pe gîndurĭ şi a admis cererea deputatuluĭ de Teleorman.

Pentru ce? Pentru că această linie nu este a se face în Moldova, care e menită — în planul statuluĭ major prusian—a fi abandonată cu totul în cazul unuĭ rĕzboiŭ austro-rus; din potrivă, această linie ar pune armata austriacă în putinţa de a se coborî imediat la Dunăre, saŭ de a se retrage imediat la munte.

Afară de aceasta, judeţul Teleorman are în Cameră reprezentanţĭ ca D-niĭ: General Manu, Gr. Pĕucescu, G. şi C. Vernescu, etc., oamenĭ cu *interese* acolo şi cu greutate în Parlament. De aceea, D. Vernescu a susţinut acest proiect de lege, precum l-a susţinut şi D. General Manu.

Armonia a fost perfectă şi legea a trecut fără greutate.

Cu această ocaziune s'a întâmplat următorul incident nostim. Pe când vorbea D. Pĕucescu, vecinul D-luĭ Ion Lahovary, susţinênd cu mult foc votarea acesteĭ liniĭ, D. Gr. Cozadini, deputatul colegiuluĭ I de Neamţu, îl întrerupse cu această observaţie:

—Aţĭ consultat comitetul apărăreĭ asupra importanţeĭ strategice a acesteĭ liniĭ? Suntem îngrijiţĭ de siguranţa ţăreĭ; vĕ rog, asiguraţi-ne!

Se înţelege dela sine, că nicĭ D. Pĕucescu, nicĭ D. Ion Lahovary n'aŭ deschis gura; dar incidentul a fost semnificativ.

Mâine, daca ar veni D. Cozadini, orĭ Roznovanu, şi, în numele locuitorilor din judeţul Neamţu, ar cere să se facă o linie ferată dela Paşcanĭ la Neamţ şi la Peatra, un membru al dinastieĭ Lahovary s'ar rîdica imediat şi ar combate cererea — de alt-fel foarte dreaptă — cu argumentul, că se deschide Rusieĭ un drum spre Carpaţĭ, saŭ, maĭ bine, spre inima armateĭ austro-ungare.

Iată nivelul la care se ridică discuţiile în Camera concentrată— de Senat ne vine silă să maĭ vorbim — iată cum se fac legile.

Un alt exemplu este cu legea poliţieĭ vînatuluĭ.

Această lege, votată de Senatul liberal, după cum o alcătuise reposatul colonel Bibescu, cuprindea o mulţime de mĕsurĭ draconice.

Fiind aşa, guvernul a crezut că e de neapărată datorie a sa ca să 'şĭ o însuşească, şi a adus'o în discuţia Camereĭ.

Când colo, ce să vezĭ? Legea aceasta era atât de rea din toate punctele de vedere, în cât până şi Generalul Manu a înţeles că se compromite susţinênd'o şi a retras'o pentru a o modifica.

Ierĭ legea a fost readusă în discuţie, foarte modificată şi ciuntită şi totuşi, s'a găsit—şi cu drept cuvînt—că conţine încă destule mĕsurĭ draconice.

De aceea este probabil, că din cele 27 articole primitive ale legeĭ acesteia de puţină importanţă, vor remânea vr'o 3—4.

Camera concentrată, care a făgăduit marea cu sarea, n'a făcut încă nimic în această sesiune; Senatul adoarme pe legea instrucţieĭ, iar ţara suferă şi plăteşte.

Iată ce face Parlamentul, când nu este al Ţăreĭ, ci al Palatuluĭ.

S.

TELEGRAME

BELGRAD, 31 Ianuarie. — Este inesact că clubul radical ar fi discutat şi decis expulsarea Regineĭ Natalia.

LONDRA, 31 Ianuarie.—D-niĭ Dillon şi O'Brien venind din Boulogne s'aŭ oprit la Folkestone în momentul sosireĭ lor.

BRUXEL, 31 Ianuarie. — Secţiunile a 4-a şi a 5-a a Camereĭ aŭ respins propunerea de revizuire; în celelalte două secţiunĭ membriĭ din stânga s'aŭ pronunţat pentru, şi ceĭ din dreapta contra.

CONSTANTINOPOLE, 31 Ianuarie. — Musurus Paşa, fost ambasador al Turcieĭ la Londra, a murit.

BUDAPESTA, 31 Ianuarie. — Ministrul Baross, rĕspunzênd uneĭ interpelărĭ a deputatuluĭ Horwath, a declarat neîntemeiate ştirile ziarelor în privinţa învoieleĭ făcute între ceĭ doĭ miniştriĭ de comerţ aĭ monarchieĭ, relative la tarifele drumurilor de fer. — Nu s'a făcut nicĭ o învoială care să modifice tarifele ungureştĭ actuale, care sînt cu neputinţă de schimbat chiar în contra unor avantage.

Rĕspunsul ministruluĭ a fost aprobat.

Camera a adoptat proiectul pentru admiterea eventuală a trupelor bosniace şi herţegovinene pe teritoriul unguresc.

PARIS, 31 Ianuarie. — Comisiunea bugetuluĭ, după ce a ascultat pe D-nul Rouvier, a decîs cu unanimitate de a reveni asupra ultimuluĭ sĕŭ vot relativ la regimul zahărurilor şi a aprobat proiectul guvernuluĭ.

CAIRO, 31 Ianuarie.—Numeroase desertărĭ s'aŭ produs printre partisaniĭ luĭ Osman Digma, care a sosit aproape de Tokar.

BERLIN, 31 Ianuarie.—Un prânz s'a dat ierĭ la ambasada Franceĭ în onoarea Impăratuluĭ.

ROMA, 31 Ianuarie.—Se asigură că Camerile îndată după ce vor lua cunoştinţă de programul nouluĭ cabinet, se vor amâna până în luna Martie.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dărnită?

BILANŢUL DOMNIEI STREINE

Noĭ Româniĭ între alte defecte avem unul mare de tot: prea exagerăm calităţile bune la străinĭ, în timp ce cusururile nu le observăm, iar la conaţionaliĭ noştriĭ preţuim prea puţin capacitate, vrednicie şi merit. Suntem şi aicĭ antipoziĭ Ungurilor, carĭ în acest punct aŭ defectul opus. Noĭ pe al nostru, aşa cred eŭ, îl avem din două cauze.

Maĭ întâĭ în timpul fanarioţilor am fost împiedecaţĭ de a ne desvolta în sens naţional; şi fiind sistematic înlăturaţĭ şi de la ocupaţiunile intelectuale şi dela deprinderile liberale, s'a legat de noĭ o piroteală şi o lipsă mare de încredere în noĭ înşine.

A doua cauză este că, îndată ce am primit impulsiunea de redeşteptare din occidentul latin, şi noĭ latinĭ prin sângele nostru, ne-a prins o prea mare sete de civilizaţiune şi n'am observat în neastêmpĕrul nostru că luăm coaja drept sîmbure.

Am întrodus cu toptanul forme şi obiceiurĭ occidentale şi n'am ştiut să le potrivim natureĭ poporuluĭ. Din contra, dărâmând şi dispreţuind tot ce era românesc, limbă, obiceiurĭ, ne-am înstrăinat poporul şi am deschis între noĭ şi popor un abis cu atât maĭ mare, cu cât nicĭ înţelegeam nicĭ satisfăceam trebuinţele luĭ, şi prin civilizaţiunea noastră ne închipuiam că e de ajuns a acomoda trebuinţele unuĭ cerc restrâns formelor din occident.

Natural, că ţara nu putea astfel să meargă înainte. Noĭ pierdeam iluziunile neputênd da de mijloacele carĭ ne puteaŭ duce la emanciparea culturală şi economică.

De starea aceasta de lucrurĭ se folosea şi se foloseşte încă străinul pânditor. Interesul luĭ este să nu ne emancipăm şi să-ĭ remânem tributarĭ în perpetuŭ. Şi noĭ înşine îĭ dăm concurs: prin certe şi animozităţĭ, pentru interese micĭ ne scapă din vedere interesele cele marĭ ale societăţeĭ româneştĭ!

Aceasta este una din cauzele cele marĭ, pentru care nu putem fi nemulţumiţĭ de neprogresul nostru; aceasta este şi cauza pentru care în ultimiĭ 25 de anĭ societatea românească n'a mers înainte în scopurile eĭ: am început prin a fi nerăbdătorĭ şi neîncrezĕtorĭ în noĭ şi suntem pe cale a ne convinge, că am fost prea încrezĕtorĭ în străinĭ.

Păturile suprapuse naţiuniĭ — căcĭ aceste aŭ fost şi sunt poporul în manifestaţiunile luĭ politice — cu nuanţele sale liberale şi conservatoare, s'aŭ coalizat la 1866 şi aŭ detronat pe unul din ceĭ maĭ marĭ Domnĭ Românĭ. Acest act nefast ele l'aŭ făcut crezênd, într'un zel patriotic, că domnia pămêntească nu are destulă autoritate pentru consolidarea Statuluĭ şi pentru realizarea aspiraţiunilor naţionale. In locul luĭ Cuza şĭ-aŭ ales Domn şi şĭ-aŭ aşezat dinastie din o linie a familieĭ domnitoare din Prusia.

Prusia pe atuncĭ era în toate privirile rivală şi duşmană Austrieĭ. De altă parte, luând Domn din familia ilustră a Hohenzollernilor şi această familie fiindcă făcuse tăria şi mărirea Prusieĭ, nicĭ nu încăpea îndoială, că alegerea părea nu se poate maĭ nimerită.

Tocmaĭ ne aflam înaintea unuĭ mare resbel între Austria şi ceĭ douĭ aliaţĭ: Prusia şi Italia. Napoleon III şi Rusia eraŭ neutralĭ, iar Austria se afla în o stare foarte rea financiară şi afară de aceea era ameninţată de o rescoală a Ungurilor. In asemenea împrejurărĭ Bucovina şi Transilvania rĕmăseseră fără nicĭ o apĕrare.

Aşa era situaţiunea, când veni Carol I în Bucureştĭ. Resbelul începu şi se termină. Ocasiunea, pentru noĭ excepţional de favorabilă, trecu. Transilvania şi Bucovina rĕmaseră tot sub călcâiul Austrieĭ.

Mult se comentă pe atuncea purtarea celor din Bucureştĭ şi a nouluĭ Domnitor. Maĭ pe urmă acea inerţie fenomenală fu gratificată cu predicatul de „înaltă prudenţă şi înţelepciune,“ predicat de care gâtlejul vanitoşilor şi al micilor de suflet este foarte însetat.

Austria, pe lângă predicat, făcu celor din Bucureştĭ şi un prezent; căcĭ, după finirea resbeluluĭ ea sfâşiă autonomia Transilvanieĭ şi pe Româniĭ de acolo îĭ dădu pradă Ungurilor. Regimentele române transilvane salvaseră onoarea Austrieĭ despre Italia (la Custozza şi Lissa) şi prizonieriĭ Românĭ de la Königgrätz refuzaseră mâncărĭ şi bĕuturĭ maĭ luxoase, ce le ofereaŭ Prusieniĭ; eĭ le refuzaŭ zicênd că nu voesc să facă cheltuială împĕratuluĭ — şi acuma drăguţul de împĕrat le rĕsplătea credinţa şi devotamentul!

Astfel se inaugură domnia luĭ Carol I.

Acel resbel, şi încă maĭ mult, resbelul de la 1870, schimbă cu totul raportul între Prusia şi Austria şi condiţiunile Germanieĭ faţă cu chestiunea Orientuluĭ. Germania vrênd-nevrênd devenia solidară cu Austro-Ungaria şi nu numaĭ din motive politice, dar şi din motive economice avea cel maĭ mare interes să ne ţie din scurt şi să ne joace, cum va cere interesul eĭ, saŭ al Austrieĭ, când aceste interese ar fi fost identice.

Lucrul trebuia să ne pue pe gândurĭ şi să ne facă maĭ puţin încrezĕtorĭ în Puterile din centrul Europeĭ.

Necesitatea se impunea: aveam să concentrăm toate forţele în consolidarea Statuluĭ şi în desvoltarea instituţiunilor noastre.

Şi în această privinţă ţara pusese cele maĭ frumoase speranţe în Carol I, şi speranţele aŭ rĕmas nişte iluziunĭ pierdute.

Când acum 25 de anĭ El veni între noĭ, găsi ţara pornită pe calea progresuluĭ şi baze puse pentru toate ramurile activităţeĭ publice. In moşiile secularizate era un fond mare ca garanţie pentru mijloace trebuitoare; ţĕraniĭ eraŭ împroprietăriţĭ; instrucţiunea publică îşĭ avea bazele de organizare în legea de la 1864 şi exista deja un numĕr, pentru atuncĭ destul de mare, de institute de cultură; se afla o armată bine organizată; eraŭ pornite şosele şi chiar drum de fier; iar înainte de toate găsi un popor inteligent, care numaĭ rele dispoziţiĭ nu avea pentru deslegarea problemelor de progres.

Carol I nu trebuia să fie geniŭ nicĭ reformator. Iĭ trebuia numaĭ bună-voinţă. Şi pentru ca să aibă şi putinţa, ca să nu zică că mâinile ĭ-aŭ fost legate, ţara ĭ-a dat prin Constituţie cele maĭ marĭ prerogative.

Insă ce a făcut el pe câmpul atât de întins al trebuinţelor interne? Cum a uzat El de prerogativele sale? Respunsul este uşor; ni'l daŭ faptele:

Unde a trebuit să intervină, saŭ n'a intervenit, saŭ, dacă a intervenit, a intervenit nu cum cereaŭ interesele Românilor.

Cetele de linguşitorĭ şi de interesaţĭ pot să cânte, cât le place, psalmĭ şi imnurĭ adormind lumea cu frase umflate, cumcă în timpul luĭ Carol I am făcut progrese imense. In raport cu sacrificiile noastre şi cu forţele ce am cheltuit am făcut progrese *minime*. Şi dacă am făcut şi atâta am făcut prin forţa timpuluĭ şi fiindcă pe această cale ne-a împins predecesorul M. Sale Carol I. Cuza a început, şi noĭ ne aflăm aproape acolo unde el ne-a lăsat; la începutul emancipăriĭ noastre culturale şi economice!

Pentru a lămuri lucrul voiŭ atinge numaĭ din chestiunile principale şi voiŭ lăsa la o parte toate cele secundare.

Interesele economice

In politica economică principalul e să creezĭ cât se poate de multe mijloace de producţiune, însă acele mijloace să fie solide şi făcute cu economie. Aşa a ajuns Prusia unde se află.

La noĭ, îndată după venirea luĭ Carol I în Ţară, interesele economice reclamaŭ imperios construirea linieĭ principale a reţeleĭ drumurilor noastre de fier. N'aveam banĭ şi maĭ aveam şi alte trebuinţe tot aşa de marĭ. Dar aveam garanţie moşiile Statuluĭ în valoare de peste o jumĕtate miliard. Carol I a intervenit şi era şi natural, căcĭ se angaja aproape $^1/_5$ din veniturile Statuluĭ. Cum interveni? După ce se înlĕtură orĭ şi ce concurenţă se dădu concesiunea uneĭ companiĭ germane. Noĭ am plătit de treĭ orĭ valoarea lucruluĭ şi noĭ am primit liniĭ ferate în condiţiunile cele maĭ proaste.

Dacă plătiam maĭ ieftin cu 60 milioane, lucrul totuşĭ era scump plătit, şi ce nu făceam noĭ cu 60,000,000 d. e. pentru şcoală!

Ţara neavênd industrie, singura noastră avuţie era agricultura. Trebuia să luăm mĕsurĭ pentru îmbunătăţirea agricultureĭ, pentru aflarea de nouĭ pieţe de desfacere, pentru protejarea măcar a industrieĭ casnice, dacă mijloace nu aveam a crea o industrie cel puţin pentru trebuinţele armateĭ.

In loc de acestea am apucat calea contrarie. Am fost siliţĭ a încheia faimoasa convenţie cu Austria, care ne-a ucis orĭ şi ce industrie, care munca noastră a pus'o la discreţia Ungarieĭ, şi ne-a silit a plăti foarte scump mărfurile cele maĭ rele din lume.

Şi Carol I ne mângâia cu avantaje politice, ce aveam să tragem din convenţie, şi care avantaje şĭ-aŭ arătat faţa maĭ târziŭ, când Austria ne-a luat şi Dunărea... Dar ce maĭ vorbă? Germania era Austrieĭ datoare nişte poliţe şi le plăti cu pielea noastră. Jocul de acuma este numaĭ un *intermezzo*. Indată ce Germania va avea interesul, ne va obliga cu o nouă convenţie. Insă faţă de noĭ trebue salvată aparenţa, căcĭ poate Germania maĭ are trebuinţă de noĭ. Austria va face nişte concesiunĭ iluzoriĭ relative la fraţiĭ noştri din Transilvania, care le va respecta ca totdeauna, iară noĭ vom fi obligaţĭ a avansa pe Carol I la gradul de „Liberator al Românilor!“

Să trecem *la şcoală*.

Nimic nu armează maĭ bine în lupta pentru existenţă şi nimic nu ne poate garanta maĭ bine existenţa naţională, independenţa şi realizarea aspiraţiunilor, decât *instrucţiunea, şcoala bună*. Ca ieşit din şcoala germană şi ca membru al familieĭ Hohenzollern, Carol I trebuia s'o ştie aceasta şi aicĭ maĭ cu seamă să'şĭ puie ambiţiunea şi tot interesul.

Insă tocmaĭ pentru şcoală El n'a făcut nimic. Pentru toate se găseaŭ banĭ, numaĭ pentru şcoală nu!

Până maĭ deunăzi noĭ am dus'o cu institutele de cultură, înfiinţate din timpul luĭ Cuza. Şcoala rurală este o minciună. Invĕţământul profesional şi real a rĕmas tot un desiderat, cum îl exprimă legea din 1864. Agricultura s'a mulţumit cu şcoliţa de la Herăstrĕŭ şi învĕţămêntul technic cu şcoala de podurĭ şi şosele.

Mica Grecie şi Elveţie aŭ şcoale politechnice. Pentru noĭ aŭ destule Germania şi Austria! Ce să maĭ tindem noĭ a ne emancipa din punct de vedere economic şi cultural?

In şcoalele noastre suflă vêntul cosmopolitismuluĭ şi indiferenţeĭ naţionale.

Babilonia de regulamente şi para-regulamente, de programe şi para-programe, de legĭ, şi para-legĭ, în fine stânca luĭ Sisi numită proiecte de reorganizare, sunt dovadă de harababura ce domneşte în şcoalele noastre.

Şi milioane pe an se duc peşcheş în Germania şi sute de miĭ leĭ se cheltuesc pe comediĭ de la serbările regale, poreclite serbărĭ naţionale, care în numĕr se apropie de praznicele domneştĭ!

Şi Statul Român nu face şcoale şi dă subvenţiĭ la şcoalele germane. Regele este maĭ preocupat de aceste şcolĭ, precum a fost maĭ preocupat de înflorirea bisericeĭ catolice de cât a celeĭ române.

Ce vreţĭ? Carol I a fost şi a rĕmas german şi catolic!

Armata? Armata era organizată, când Carol I veni în România. In ce stare se găsea armata noastră la 1877, după 10 anĭ de domnie, o ştiŭ oameniĭ competenţĭ. Cu toate acestea, armata a învins. Da, a învins Dorobanţul, a învins spiritul militar înăscut Românuluĭ.

Reformele sociale? Nicĭ odată nu le-a luat în mod serios. Ele sunt o nadă pentru naivĭ şi un mijloc de guvernare, căcĭ Carol I guvernează, nu domneşte.

Ajung atâtea. Dacă la mijloc ar fi neglijenţă saŭ incapacitate şi nu rea voinţă, ar fi îndeajuns dovadă, că destinele Românieĭ nu se află pe umerĭ sigurĭ.

Acestea la pasiv.

Cât pentru activ timpul domnieĭ luĭ Carol I se caracterizează prin o tendinţă vĕdită de a suprapune elementuluĭ românesc elemente străine. Am ajuns ca, în ţara românească, străinul să se simtă acasă, iar Românul străin. Cum se vede, Domnia caută a-şĭ crea în ţară alte sprijine decât încrederea naţiuniĭ!

O altă tendinţă remarcabilă este de a corumpe caracterele. Nu capacitate, nicĭ

merit, nicĭ patriotism sunt însuşirile ce recomandă, ci subordonarea cu orĭ ce preţ la voinţa de sus.

Faţă cu partidele din ţară Carol I îşĭ are metodul sĕŭ. Pe toţĭ oamenii noştri de stat a căutat a-ĭ compromite. Pe de o parte, ca să aibă cuvîntul că n'are cu cine guverna, iar pe de alta ca să-ĭ aibă pe toţĭ în puterea Luĭ morală. Când însă partidele îşĭ iaŭ curajul a deveni tarĭ, El atuncĭ are câte un disolvant sigur.

După o domnie de 25 de anĭ şi orbiĭ vĕd că ne găsim în plin regim personal.

Ţara nu iubeşte pe Carol I; El ştie aceasta. Insă nicĭ El n'o iubeşte. Dacă o vrea, este pentrucă astfel cer interesele Germanieĭ.

Longin.

INAUGURAREA LIGEI

In seara de 24 Ianuarie, la inaugurarea Ligeĭ s'aŭ citit maĭ multe telegrame, scrisorĭ precum şi următoarea poezie trimisă şi iscălită de membriĭ secţiuneĭ din Călăraşĭ, şi pe care ne grăbim a le împărtăşi cititorilor noştri.

Domnuluĭ Al. Orĕscu
Preşedintele Ligeĭ culturale
Bucureştĭ.

Azĭ când banul e credinţa, Evangelia câştigul
Azĭ când mulţĭ se ostenesc
Ca să facă din lumină arma, ba chiar vicleşugul
Cu care se'nbogătesc
Si maĭ nimenĭ nu doreşte să jertfească un nobil sânge
Pe al Dacieĭ altar;
Salutăm cu bucurie pe studenţiĭ ce s'adună
Cu bătrênĭ şi chibzuesc,
Ca să pună temelia uneĭ *Lige* de lumină
Pentru neamul românesc.

I. G. Poenaru Bordea, G. I. Perieţianu, I. I. Provianu, At. Stoianescu, I. S. Blebea, C. I. Nenişor, P. Şerbănescu, S. Stoianescu, P. Şerbănescu, D. Theodorescu, I. Andreĭ, I. Vasilescu, Iliescu, I. Anusa, G. Nicolaiţă, I. Stănescu, Blancu I. Cucutta, Stoica M. Tîţa, Al. Constantinescu, Ştefan St. Blebea, D. Theodorescu, Cost. Avgerina, A. Aliţiu, N. Şerban, I. Nădescu, Radu I. Albuleţ, Ibacu.

*

Din Giurgiu
Alex. Orĕscu, senator
Bucureştĭ.

Membriĭ secţiuneĭ culturale din Giurgiu salută cu respect pe iniţiatorĭ, urând Ligeĭ prosperitate.

Bărcianu, Popescu, Săveşcu, Tutunaru, Tănăsescu, Corwin, Diaconul Ialomiţeanu, Boldescu, Constantinescu, Abeleanu, Parisianu, Urlicĭ, Bălănescu, Nanu, Eft. Miculescu.

*

Din Ploeştĭ
Liga culturală, Ateneul noŭ
Bucureştĭ.

Salutăm cu însufleţire adunarea patriotică, care va da Naţiuneĭ organul mântuitor pentru apărarea intereselor culturale şi naţionale ale neamuluĭ românesc.

Preşedintele secţiuneĭ de Prahova
Dr. Cioaje.

*

Din Galaţĭ
Comitetuluĭ Ligeĭ
Bucureştĭ.

Serbând unirea principatelor inauguraţĭ Liga pentru unitatea culturală a Românilor, vĕ dorim isbândă ca să putem serba şi unitatea naţională.

Pitiş, preşed. soc. «Carpaţiĭ».

*

Din Galaţĭ
Comitetuluĭ Ligeĭ
Bucureştĭ.

Membriĭ corpuluĭ didactic din Galaţĭ fericiţĭ de coincidenţa luĭ 24 Ianuarie cu serbarea de astă seară a Ligeĭ urează ca cu cuvîntul rostit în doma Ateneuluĭ Bucureştean, farul cultural, să redeştepte şi să recheme la propăşirea cultureĭ întreaga naţiune română.

Virgiliŭ Arion, Ştefan Popa, Vasilie Dimitriu, Ştefan Burghelea, George Petroniu, Dumitru Ghindar, Alexandru Niculescu, Theodor Paulo, Zaharia Ionescu, I. Munteanu, D. Policrat.

*

Din Drăgăşanĭ
D. Orĕscu, Preşedintele Ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor
Bucureştĭ.

Secţiunea Drăgăşanĭ urează deplin succes la marea şi generoasa idee ce urmărițĭ.

Inginer, **P. Lazăr.**

*

Din Brăila
Preşedintele Ligeĭ, Ateneul noŭ
Bucureştĭ.

Astăzĭ secţiunea Ligeĭ înfiinţată Brăila, vivat.

Coclaş, Avisalon, Căciulă, Petrescu, Pantzu.

*

Din Piteştĭ
D-luĭ Orĕscu, Preşedintele Ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor Ateneul noŭ
Bucureştĭ.

Comitetul secţiuneĭ Argeş, de şi a delegat pe preşedintele sĕŭ a lua parte la serbarea inaugurăreĭ Ligeĭ, totuşĭ cu inima şi sufletul în mijlocul D-voastră, salută cu entuziasm constituirea Ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor şi urează deplină reuşită patrioticeĭ mişcărĭ.

Trăiască Liga! Trăiască Românismul!

Al. M. Vestinianu, Niculcea, Comăneanu, Gr. Demetrescu, Ion Trifonescu, Th. Munteanu, Chiţescu, Miclescu, Grigorescu, pr. Boerescu, Em. Popescu.

*

Din Slatina
Comit. Ligeĭ Române, noul Ateneŭ
Bucureştĭ

Secţiunea Olt constituită cu mare entusiasm, dorim cu toţiĭ reuşita sfinteĭ noastre cause.

Inginer Christea Corbeanu, Th. Theodorescu, N. Cherciu, G. Stănculescu, A. Demetrianu, D. Protopopescu, Petrea Budeanu, C. Davidescu, doctor Oncescu, A. Pfintner, doctor Stăncescu, Al. N. Lerescu, Dem. St. Daniel, S. Daniel, Poenaru, S. Davidescu, I. Davidescu, Zăgănescu, D. Polichron, V. Perieţeanu, Th. Athanasiu, S Stanian, D. Velescu, Sim. Crainic, I. Moisil, D. Crinescu.

INFORMAŢIUNI

Să ştie că la votarea legeĭ construireĭ linieĭ ferate Bîrlad-Galaţĭ, şapte deputaţĭ aŭ votat respingerea legeĭ

Dăm, sub toată rezerva, numele acestor şapte deputaţĭ duşmanĭ neîmpăcaţĭ aĭ singuruluĭ port ce are Moldova.

Ioan N. Lahovary,
Emil N. Lahovary,
Gheorghie Em. Lahovary,
T. Maiorescu (ministru craiovean)
Menelas Ghermani (ministru muntean)
Ioan Marghiloman, Mihail Marghiloman { tatăl şi fratele ministruluĭ care a pus la dosar votul Senatuluĭ.

Ministrul Alex. Lahovary se afla în acea zi la Senat şi nu a putut vota contra legeĭ.

—✠—

Erĭ la Senat, după ce aŭ maĭ vorbit D-niĭ Gr. Triandafil, ministru de justiţie, şi P. Grădişteanu în chestia mandatelor de aducere date de poliţie, s'a închis discuţia şi s'a pus la vot alegerea uneĭ comisiunĭ care să transforme în proiect de lege propunerea de recunoaşterea calităţeĭ de persoană morală a şcoaleĭ profesionale de fete din Focşanĭ.

Aŭ fost aleşĭ în comisiune D-niĭ: P. Poni, Tufelcică, Negri şi Flondor, carĭ vor lucra împreună cu raportorul, D. Cottescu.

—✠—

Liberaliĭ-naţionalĭ vor ţine, Duminecă, la orele 2 p. m., o întrunirepublicăîn sala vechiuluĭAteneŭ.

—✠—

Astăzĭ, la ordinea zileĭ în Senat, interpelarea D-luĭ G. Mârzescu asupra moşiilor din Basarabia, proprietatea mănăstirilor din «bătrîna Moldovă.»

Şedinţa promite a fi foarte interesantă.

—✠—

Camera a reluat asearâ în discuţie legea poliţieĭ vînatuluĭ şi a votat, cu micĭ modificărĭ, două articole din ea.

Discuţia urmează azĭ.

—✠—

Astăseară, la orele 8, se va ţine în sala Universităţeĭ o întrunire a corpuluĭ didactic din Capitală pentru a discuta reforma legeĭ instrucţiuneĭ.

—✠—

La examenele de diplomă la şcoala comercială, aŭ reuşit D-niĭ Isac B. Iancovicĭ, Mihail Gr. Popescu, Constantin M. Pomuţ, Benjamin Pencal şi Mauriciu Berger.

—✠—

Senatul a votat ierĭ fără nicĭ o discuţie bugetul sĕŭ pe anul curent; nu s'aŭ mărit de loc veniturile, ci cheltuelile: s'aŭ sporit lefurile funcţionarilor Senatuluĭ.

—✠—

Până acum s'a primit la Primăria Capitaleĭ peste 150 de reclamaţiĭ electorale, carĭ vor fi cercetate în şedinţa Consiliuluĭ Comunal de azĭ.

—✠—

Comuna Bucureştĭ a înaintat ministruluĭ de Interne un proect de Lege pentru pensiunile funcţionarilor comunalĭ.

Acest proect de lege va fi depus pe biuroul Senatuluĭ.

—✠—

S'aŭ maĭ prezintat la Primăria Capitaleĭ următoarele persoane cu bilete câştigătoare la loteria societăţeĭ „Zion“ spre a incasa câte 50 leĭ valoarea biletelor câştigătoare.

Aceste persoane sunt D-niĭ: B. Goldenberg, H. Leiboviţ, Samoil Grosman, Iacob Acslerad şi Moriţ Bercovicĭ.

—✠—

Cu începere de Duminică, 3 Februarie, se va deschide Halta *Conţeştĭ* pentru trenurile de persoane şi bagaje.

—✠—

Balul societăţeĭ **Gutenberg** a lucrătorilor tipografĭ din România, se va da mâine Sâmbătă în sala *Băilor Eforieĭ*. Acest bal promite a fi foarte frumos şi amatoriĭ de dans vor găsi o distracţie prea plăcută.

—✠—

Domnul D. Petrescu, absolvent al institutuluĭ agronomic din Paris, a fost numit director al şcoaleĭ practice de agricultură de la Pânceştĭ-Dragomireştĭ, în locul D-luĭ C. P. Barcian.

CRONICA LITERARĂ

De la sat

— *Fi!... Ce viscol s'a pornit,*
Ninge 'ntr'una, măĭ femeie
Şi nicĭ gând are să steie,
Parcă'ĭ lumea pe sfârşit.

Şi de, noĭ de căinat
Nu suntem, că ce ne pusă!
Lemne-avem pe lângă casă
Şi strânsură s'a 'ntêmplat.

Dar de ceĭ ce n'aŭ cărate
Nicĭ de unele — o duc greŭ
Ştie unul Dumnezeŭ, —
Ce givorniţă, măĭ frate!!

Să daĭ să nu scoţĭ un pas,
Nicĭ pe hoţiĭ de la ocnă
Că-ĭ găseştĭ îngheţaţĭ bocnă
Şi cu fluere la nas.

— *Aşa-ĭ mărĭ măĭ bărbate,*
Da ian dă-te lângă foc...
Ştiĭ c'aŭ dat peste noroc
Ceĭ ce-or fi eşit din sate.

Orĭ la drum cu vre-o chirie
De i-o fi mânat păcatul,
Nu maĭ vĕd săraciĭ satul,
Nicĭ de urmă li se ştie.

Şi nicĭ foc nu pot s'aprindă
Ca să scape de dihaniĭ.
Parcă-ĭ vĕd pe lângă sâniĭ...—
Pus-aĭ zăvorul la tindă?

— *Nu l'am pus, că-ĭ treaba ta.*
— *A mea, zĕŭ, da mĕ 'nfioară*
Când gândesc să es afară;
Du-te 'l pune tot mneata!

... Se ridică badea Radu
Şi porneşte ca să iasă.
Cade neaua tot maĭ deasă
De troianu-astupă'ĭ gardu.

Sgribulit iată'l se 'ntoarce
Şi pe-o laiţă se pune,
Şi din noŭ eĭ prind a spune,
Safta lângă hornĭ toarce.

— *Măĭ, una mie nu-mĭ vine*
Să pricep, cum de ciocoiĭ
Ce nicĭ ar, nicĭ mână boiĭ
O duc pân' la brâŭ în bine:

Iar noĭ, ce muncim pământul
Şi robim pe ger şi soare,
De ce tihnă n'avem oare?
Zeŭ pe noĭ ne-a uitat sfântul.

— *Tacĭ c'aşa lăs'ata Domnul,*
Ce ştiĭ tu cap de femeie,
Bunul lor cu dînşiĭ steie,
Noĭ cu muncă, eĭ cu somnul.

Focu'ncepe să apună
El se'ntinde, sforăeşte,
Safta picur'amijeşte
E târziŭ, hodină bună!

Ion I. Ouu.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1887 (78).

D. Petre Mihail	25 leĭ
D. St. Iulian	5 „
I. Ardeleanu fost serg. major	2.50
Alex. V. Beldimanŭ.	20 leĭ
(Va urma) Total .	52.50

IAR ALCOOLISMUL

In numĕrul 709 din 5 Ianuariŭ al ziaruluĭ *„Adevĕrul“* vĕd că un D. C. Wagener (secretarul biurouluĭ internaţional pentru combaterea alcoolismuluĭ şi redactor al revisteĭ lunare cu acelaş scop) adresează o scrisoare D-luĭ Nacolobi, relativ la articolele scrise de acest din urmă asupra alcoolismuluĭ. Foarte bine! vĕd însă şi numele meŭ figurând în acea scrisoare, adică: că eŭ aş fi readus pe tapet neînţelegerea în privinţa statisticeĭ publicată de *British Medical Association* şi că *(eŭ)* aş fi scos încheerea că ceĭ carĭ beaŭ maĭ mult alcool (saŭ alcoolice) ar fi trăind maĭ mult.

N'am avut timpul material a respunde tot la o asemenea învinuire D-luĭ Nacolobi, când a scris tot în acest sens un articol în *Adevĕrul*. Acum însă că mĕ vĕd acuzat nu numaĭ de D-sa dar şi de D. Wagener, le respund.

Eŭ n'am făcut alt-ceva de cât am publicat *ca curiozitate* (dacă nu monstruositate) statistica din *B. M. Association* în urma articolelor asupra alcoolismuluĭ publicate de D. Nacolobi, şi ca probă eŭ deschisesem un parentez în care ziceam că „cred că societatea, saŭ societăţile aŭ interes *poate* a da la lumină o aşa statistică“, interesul lor le dicteazâ aceasta, dar eŭ n'am susţinut-o.

Bucuria D-luĭ Wagener îĭ remâne dar în mâna stîngă, când adresându-se D-luĭ Nacolobi zice *„cu aceasta D-v. doborîţĭ pe D. Tzanovicĭ...“*

Maĭ întâĭ n'are cum mĕ doborî, pentru că cele publicate sub semnătura mea nu eraŭ cum am zis de cât un extras al uneĭ statistice asupra alcoolismuluĭ luat din *British Medical Association* şi prin urmare nu pe mine, ci pe acesta 'l doboară, (ca să'ĭ las D-luĭ Wagener bucuria că D. Nacolobi, de a căruĭ părere este, a doborît pe cineva).

Al doilea, că chiar acest extras ce am publicat nu'l dădusem de cât *ca curiozitate* cum am zis maĭ sus şi cum am zis şi atuncĭ când l-am publicat (am zis „mĕ miră...“)

Intru ce priveşte pe D. Nacolobi care mĭ-a rĕspuns la articolul „alcoolul şi durata vieţeĭ,“ nu-ĭ rĕspund, de cât îl rog a citi saŭ a'şĭ aduce aminte cele scrise de D-sa la finele articoluluĭ (respuns) D-sale unde zice „că cele publicate de mine nu'mĭ aparţin ca propietate de ideĭ prime, ci le am luat de la alţiĭ cărora trebue să le mulţumesc...) aşa şi eŭ, cu deosebire că n'o să'ĭ mulţumesc luĭ *B. M. Assoc.* pentru alcoolism ci pentru altele.

Acum că cearta o facem pe spinarea saŭ a Englezilor saŭ a Norvegianilor, nu e nimic, eŭ vreaŭ să fiŭ maĭ positiv şi voiŭ să fac o statistică (cât de incomplectă ar fi) asupra alcoolismuluĭ la noĭ în ţară, lucru pentru care am şi început a intra în relaţie cu diferiţĭ oamenĭ de ştiinţă carĭ vor să se ocupe serios de această chestie şi cât ne va sta prin putinţă a o da la lumină maĭ curînd.

Până atuncĭ şi după aceea las pe D. Wagener să se bucure că cu D. Nacolobi a dărămat un duşman.

M. Tzanovicĭ
farmacist

YAN SOMIANNKO

YAN

— Yan!
— Aud, Măria Ta!
— Aci!

Şi cu capul în jos, tîrîndu'şĭ picioarele, ca să dovedească că nu cuteza să s'apropie de cât tîrîndu-se, pădurarul favorit al prinţuluĭ Horostiennko intră sub bolta unde obişnuia Lumina Sa ca să se odihnească, după ce se scula de la masă.

— Maĭ aproape! copil de căţea!... şi ascultă!

Yan veni până aproape de botul cizmeĭ stăpînuluĭ.

— Eştĭ sigur şi azĭ de mâna ta şi de ochiul tĕŭ, cum eraĭ altă dată?

— Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ, dă, Măria Ta.

— Bine! Să plecĭ de la castel, ca de obiceĭ. Pe urmă să facĭ aşa ca să fiĭ pierdut din vedere. Cum s'a înopta, să te întorcĭ în grădină, să saĭ peste gard, p'aproape de puţ... ştiĭ tu?... şi să te ducĭ să te piteştĭ între sociĭ din faţa ferestreĭ boltite, aceea care dă în salonul albastru.

— Bine, Măria Ta.

— Sigur că salonaşul o să fie luminat. Aĭ să vezĭ într'ênsa pe prinţesa şi pe contele Alexici Petrovici Karaganin. Aĭ să te uiţĭ bine. Când mĕ veĭ vedea că am intrat şi eŭ, să ieĭ la ochĭ pe contele....

Prinţul, om bătrân, sta ghemuit în fotoliul luĭ

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

64

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

II.

Castor şi Polux

— Te las, fiind-că îţĭ spun drept că mĕ facĭ să te omor!

Ea zîmbi iar:

— Aĭ înebunit?

— Poate.

Cezarina se gândi şi zise maĭ serios:

— Aĭ dreptate, pleacă!

Se despărţiră.

Ea nicĭ nu întoarse capul măcar ca să se uite după dânsul.

Ajunsese în faţa cafeneli Păci, când încruntă sprincenile. Se întoarse repede ca să intre în strada Vignon, abia luminată ca un oraş de provincie unde civilizaţia pătrunde încet şi anevoe.

Doĭ bărbaţĭ îĭ ieşiră înainte tăind şoseaua bulevarduluĭ, aproape ca nişte câinĭ carĭ gonesc un iepure.

Bărbaţiĭ aceştia doĭ aşteptaseră negreşit să iasă Cezarina de la prăvălie şi căutaŭ minutul priincios ca să s'apropie de dânsa, cu un fel de pudoare modestă care se potrivea cu îmbrăcămintea lor.

Mergeaŭ la braţ, îmbrăcaţĭ amândoĭ cu pantalonĭ de groom englezĭ, roşĭ pe jos, şi încălţaţĭ cu ghete scîlciate; o cravată nestrânsă bine împodobea cămaşa cu gulerul lăsat în jos nespălată de multă vreme, şi pe cap pălăriĭ moĭ peste un păr lung de artiştĭ din alte vremurĭ.

Turnură de actoraşĭ neangajaţĭ saŭ de figuranţĭ de feerie; neraşĭ de multă vreme.

Nimuluĭ nu ĭ-ar fi plăcut să se întâlnească cu dânşiĭ, chiar ziua, aproape de vr'o pădure.

Unul dintre eĭ, cel din dreapta, era nalt, subţirel, cu o figură regulată, cu trăsurile maĭ mult graţioase, dar stricată de viţiurĭ.

Vedeaĭ numaĭ de cât că semăna puţin cu frumoasa Cezarina.

Putea să fie om de treĭ-zecĭ de anĭ, însă era zbârcit, bĕtrân.

Celălalt avea adevărat cap de bandit, dar nu de bandiţĭ dintre aceia de la opera-comică pentru care se pasionaŭ fetele în vremea luĭ Fra Diavolo.

Bandiţiĭ modernĭ, adevăraţiĭ, ceĭ din pădurea Parisuluĭ nu's de loc frumoşĭ.

Omul acesta era hidos.

Gros şi scurt, cu picioarele strâmbe, cu faţa turtită, cu nasul stricat poate în vreo bătae, semĕna cu un câine bouledogue.

Cezarina, deşi făcuse câţĭ-va paşĭ în strada Vignon se gândi că era încă prea multă lumină ca să stea de vorbă cu eĭ.

Era maĭ bună piaţa Madeleni.

La 10 ore seara acolo e întuneric beznă.

In clipa când ajunse premiera în dosul bisericeĭ tot urmărită la distanţă de ceĭ doĭ vagabonzĭ, cel maĭ scurt zise celuĭ nalt:

— Acum e vremea. Du'te de'ĭ vorbeşte.

Amândoĭ lungiră pasul, distanţa se micşoră şi Cezarina, încolţită lângă grilajul bisericeĭ, se opri în loc când auzi o chemare cu limba pe care ea o cunoştea.

— Iar tu! zise ea supărată.

Cel scurt salută milităreşte şi cu un gest nobil şi cu intonaţiĭ tragice pe carĭ le învăţase printre culise:

— Frumoasă damă, scuză te rog dacă nevoia ne aduce la d-ta!

Cel nalt, un om bălan nesărat, cu privirea falşă, cu zâmbetul ciudat, zize:

— Nu maĭ avem nicĭ o para! Sunt certat cu ministerul de finanţe şi pricepĭ tu, Cezarino, că m'am gândit la tine ca să 'mĭ daĭ.

— De ce nu lucrezĭ şi tu cum lucrez eŭ.

Vaĭ! omul acesta era fratele frumoaseĭ Cezarina, Victor Baluche, zis şi Totor, zis la Flême, zis la Clique, foarte cunoscut în lumea pungaşilor şi a hoţilor. Totor era însoţit de umbra luĭ, nedespărţitul şi emulul sĕŭ, Teodor Danet, zis Dodor, zis le Basset, zis Rapineau zis şi Cayenne, poate fiind că trebuia să moară în Cayenna saŭ în altă colonie de soiul acesta.

Aceste două celebrităţĭ din Clichy ofereaŭ o particularitate.

Nicĭ odată nu umbla unu fără altul.

Nu lucraŭ nimic, însă, dacă ar fi voit să lucreze, un stăpân ar fi trebuit să'ĭ angajeze p'amândoĭ.

Toată ziua umblaŭ din cârciumă în cârciumă şi amândoĭ eraŭ legaţĭ numaĭ cu pungaşiĭ, cu toată drojdia murdară care colcăe în fundul Parisuluĭ ca mulţimea viermilor în nămolul împuţit al şanţurilor.

Lumea 'ĭ numea Castor şi Polux.

Nu eraŭ maĭ bunĭ de cât ceĭ maĭ răĭ; însă, maĭ dibacĭ saŭ maĭ norocoşĭ, nu li se făcuse nicĭ odată cinstea tribunaluluĭ corecţional; în aparenţă trăiaŭ cu câteva parale ce strângeaŭ seara deschizênd uşile la teatre, saŭ figurând în teatrele de barieră, însă în realitate din ce furaŭ în jocul de cărţĭ, din escrocheriĭ şi din resurse nespuse, unițĭ împreună printr'o prietenie pe care Cayenne o compara cu aceea a eroilor celebri din antichitate.

Cezarina se ferea d'a se întâlni cu fratele sĕŭ, acel nemernic searbăd şi strâmb care, din când în când, venea regulat să'ĭ ceară parale, însoţit de celălalt, lipitoare cu ochiĭ micĭ negri în carĭ s'aprindeaŭ toate focurile poftelor josnice, carĭ sorbeaŭ frumuseţea premiereĭ gândindu-se ce ar fi preţuit ea în nişte mâinĭ dibace.

Insfârşit, ceĭ doĭ pungaşĭ se ziceaŭ, cu mândrie, artiştĭ dramaticĭ.

Şi adevĕrat că eraŭ.

Arta are treptele eĭ.

Castor şi Polux eraŭ pe treapta din urmă a scări, cea care'ĭ maĭ aproape de pivniţă.

Omul cu picioarele întoarse împinse cu cotul pe Victor Baluche. Bălanul făcu cu ochiul.

Când auzi pe soră-sa că'ĭ zice să muncească, făcu un gest ciudat, zicênd:

— Heĭ! nenorocire! şi eŭ aş vrea să muncesc, însă ştiĭ tu, draga mea, că am perĭ în palmă.

— Dar teatrul?

— Sufere de marasm.

Zise îndată ca om grăbit:

— Aide! nu aştepta să te rog; scoate gălbiorĭ.

Cezarina nu părea gata să dăruiască parale. Cayenne veni în ajutorul prietinuluĭ sĕŭ.

Luă un aer jalnic şi zise:

— Fiĭ fată bună şi cu curaj ca să bagĭ mâna în buzunar!

Oacheşa îĭ aruncă o uitătură d'acelea care să'l înfunde în pământ, el însă nu se clinti.

(Va urma)

de trestie. Vorba'ĭ era aspră, poruncitoare. Ochiĭ luĭ micĭ cârpițĭ scormoneaŭ fața pădurarului, însă nu citeaŭ într'ênsa de cât o supunere bestială.

Prințul zise iar:

— Să țel la ochĭ pe contele, însă să nu tragĭ numaĭ de cât. Vreaŭ ca maĭ ântêĭ să mê vadă și să audă ce voiŭ spune. Maĭ nainte da 'ĭ zdrobi tu capul, vreaŭ... ca să simță c'o să moară.

— Da Măria Ta.

— Să aștepțĭ dar... cu degetul pe trăgacĭ... până când voiŭ zvîrli jos batista pe care o voiŭ ține în mână. Atuncĭ, Yane!... ochieștĭ bine. Aĭ priceput?

— Da, Măria Ta.

— Pleacă!

* *

Yan era o bestie.

Crescuse în voia întâmplăreĭ. Era sĕlbatic. Nimenĭ nu știa cine fuseseră părințiĭ luĭ. Avea un singur nume: Yan, și o poreclă: Bursucul. Uniĭ chiar credeaŭ că nu era Rus ci Lithuanian; din pricina porecleĭ acesteia, singura luĭ amintire din copilărie, singura vorbă pe care o știa spune celor care 'l găsiseră, când era de 5—6 anĭ, într'un crîng, la câțĭ-va pașĭ de șoseaua imperială care tăia moșiile prințuluĭ Horostiennko.

Fusese lăsat să crească în curțile castelului. Trăia acolo, fără să facă nimic, din mila rîndașilor de la bucătărie, și cu poamele pe carĭ le fura din pomĭ. La vêrsta de 16 anĭ își făcuse un arc și cu el bătea perele și merele care 'ĭ plăceaŭ.

Intr'o zi, tocmaĭ când lua de jos o pară bergamotă pe care o abătuse cu o săgeată, îl vĕzu prințul și'l chemă. Feciorul care'l aducea învinețise de frică. Insă Măria Sa era cu chef atuncĭ. Yan s'alese numaĭ cu cincĭsprezece loviturĭ de nahhaika; pe urmă spinarea 'ĭ fu unsă cu seŭ; și pe urmă fu trimes pădurarului șef care'ĭ puse în mână o pușcă veche ruginită și care'ĭ porunci să împuște «blănile.»

Yan păstră recunoștință stăpânuluĭ seŭ; voi să se facă folositor și'șĭ dete silințe. Ș'apoĭ, par'că se născuse vînător. Ajunse să întreacă pe trăgătoriĭ ceĭ maĭ vestițĭ. La 40—50 de pașĭ trîntea glonțul în ochiul vidreĭ și nu strica nicĭ odată pielea.

Câteodată prințul binevoia să se uite la blănile pe carĭ le aducea Yan la castel. Când zicea el: «Bine!», Yan pleca vesel. Și se întorcea în bordeiul luĭ din mijlocul pădurii, fără să schimbe vreo vorbă cu ceĭ pe care 'ĭ întîlnea pe drum, fără să intre în vreo câreĭmă să'șĭ ude gâtlejul, fără să se uite la pulpele roșiĭ și pline ale fetelor, suvelcate până la brîŭ, carĭ spălaŭ rufele în marginea bălțiĭ.

Nu avea legăturĭ cu nimenĭ.

Ș'apoĭ, printre țăranĭ se vorbea multe rele pe socoteala luĭ. Toțĭ se temeaŭ de dînsul. Poate pe bună dreptate, fiindcă el cunoștea o singură lege: porunca stăpînuluĭ, și o singură dragoste avea: pușca luĭ.

* *

Seara, dupe ce bĕură ceaiul, prințul, pretextând că are să dea niște poruncĭ, se scuză în fața conteluĭ Karaganin, singurul luĭ mosafir în ziua aceea, sărută mâna tinereĭ sale neveste, și se retrase în apartamentele sale.

Peste o jumĕtate de ceas se coborî în grădină; făcu un ocol, pe urmă, călcând prin iarbă, ca să nu i s'auză pașiĭ, se duse între socĭ.

— Aci eștĭ?... Bine! Adu'țĭ aminte de semnal! Și cum veĭ vedea... cum facĭ cu vidrele, Yane!... în ochiul conteluĭ.

— Da, Măria Ta!

* *

Adevĕrul e că prințesa luptase mult, se'npotrivise multă vreme rugăciunilor învăpăiate ale luĭ Alexieĭ Petrovicĭ. Insă el avea 25 de anĭ și ea 22.

Deși'ĭ făceaŭ rêŭ și deși ieșa aproape fecioară din înbrăcișerile acestea slabe, pe ea însă o deschilibraŭ mângăerile bĕtrînuluĭ sĕŭ bărbat. In chinurile acestor îmbrăcișerĭ moĭ ea ghicea bucuriile nespuse ale amoruluĭ tînĕr, bețiile strînsorilor voinice, valurile de sevă ce ard până la măduvă, înlănțuirile care 'neacă în prăpăstiĭ de plăcerĭ.

N'avea oare și ea drept la partea sa de sărutărĭ adevĕrate? Fi-va ea osîndită ca să fie numaĭ jucăria bĕtrînuluĭ acestuia, care putea a rachiŭ și care căuta putere numaĭ în ocihcennaia?

Și câte făgăduelĭ!... în ochiĭ galeșĭ aĭ luĭ Alexieĭ Petrovicĭ! și cum o tulburaŭ!

Negreșit că prințesa nu'șĭ analiza nicĭ necazurile nicĭ dorințele, și nu se roșa încă, când făcea mătăniĭ înaintea sfintelor icoane. Ea iubea pe Alexieĭ Petrovicĭ; iacă toată vorba. Amorul, la 20 anĭ, are acest lucru divin, că nu se pricepe chiar pe sine.

Intr'o zi însă când tînĕrul conte îĭ jura că abia va cuteza să'ĭ sărute o cută a rochieĭ sale... și pe când îĭ jura astfel, o frigea cu suflarea luĭ,... ea fugi în salonașul albastru, unde'ĭ plăcea cu deosebire să stea, locaș sfînt, unde nimenĭ nu cuteza să intre vreodată; și lăsă să fie urmărită de dînsul.

D'atuncĭ, veneaŭ totdauna acolo, când eraŭ singurĭ.

.... Și acum, pe divancicul din fața ferestreĭ boltite, veselă toată, se uita cu drag la acela care sta îngenuchiat la picioarele eĭ și care nu era încă amantul eĭ, dar căruia simția că'ĭ aparține întreagă.

— Ah! sufletul meŭ! cât te iubesc! zicea el.

Iĭ coprinsese talia și o atrăgea, căutându'ĭ buzele. Ea, tremura, sta dreaptă, părea că fuge de sărutarea asta. Insă nu trecu mult și, biruită de spasmul care 'ĭ aprindea inima, închise ochiĭ... buzele lor se lipiră și nu se maĭ părăsiră.

Yan Bursucul vedea toate acestea.

Și rînja, vĕzênd pe aceste două ființe tinere, frumoase, care sorbeaŭ viața dupe buzele celuĭ lalt.

Și fără să părăsească din ochĭ pe contele Karaganin, încet, încet, subt o pulpană a kaftanuluĭ, pentru ca să nu trosnească cucoșul, Bursucul încărca pușca.

Deodată încremeni; peurmă, își trecu mâna pe frunte, par'că pentru ca să priceapă maĭ bine...

Incendiat de această lungă îmbrățișare de o voluptate aproape dureroasă din pricina intensitățiĭ, scrîșnindu'ĭ dințiĭ în sărutarea aceasta care frigea, gîfîind, amețit, contele Alexieĭ se sculase pe jumĕtate; lăsa încet-încet în jos talia asta, mlădioasă și supusă, care se lăsa în voia brațuluĭ luĭ...

Atuncĭ însă prințesa sărise în sus; și în adorabila pudoare a gestuluĭ sĕŭ, în ochiĭ eĭ marĭ era atâta dragoste și atâta chin, încât Alexieĭ Petrovicĭ nu se gândi să se întrebe dacă va ierta ea avântul brutal care'ĭ va viola revoltele sale; își aduse aminte de jurămînt, căzu iar în genuchĭ, și pe poalele rochieĭ, cu umilință, puse sărutarea cea maĭ respectoasă.

Bursucul vĕzuse toate acestea. Vĕzuse și privirea de dragoste nebună cu care prințesa mulțumise luĭ Alexiej, acea privire în care, inconscient, îĭ făgăduia ea să'ĭ 'napoeze însutit bețiile pe carĭ i le jertfea el azĭ.

Și în fața spirituluĭ dobitoculuĭ acestuia se rupea o perdea. In sufletul acesta sĕlbatic dar tînĕr țișni o lumină. El pricepu pudoarea femeĭ.

* * *

In momentul când Alexieĭ Petrovicĭ voia să se ridice, prințul intră în salonul albastru.

Și încet, încet, sigur, că'șĭ rĕzbuna, bucurându'se de groaza ce inspira, cu balele pe buze, gata să muște, pășa drept spre amorul care palpita acolo. Era hidos ca o omidă care se tîrăște spre o floare.

Contele Alexieĭ sărise în fața prințeseĭ ca s'o apere. Insă ea, atuncĭ, se puse în fața luĭ, falnică, acoperindu'l cu corpul eĭ, mărturisind tot, cu curaj, în gestul superb cu care închidea drumul bărbatuluĭ sĕŭ.

Asta era prea mult pentru bĕtrînul Horostiennko.

Indîrjit, neputêndu'se stepîni, ridică brațul, strângênd în mâna'ĭ încleștată batista care trebuia să slujască de semnal Bursucului. Insă, în loc s'o zvîrle jos, o aruncă, ca o palmă, în obrazul nevesti sale...

Peurmă, mirat că vede pe contele încă în picioare, se întoarse spre fereastră...

Și căzu trăsnit.

Ca vidrele.

I. S. Spartali.

DIN GIURGIU

TEATRU GRECESC

De câte-va zile a sosit în orașul nostru o trupă elenă de teatru, compusă din 18 persoane sub conducerea D-luĭ Const. Pervelis. Până azĭ a dat în sala „Imperial“ treĭ spectacole: *Dama cu camelii, Othelo* și *Medea*. Imĭ fac o datorie și tot o dată o plăcere a spune că este o trupă cum rar se vede în trupele de voiagiŭ.

D-na Paraschivopulo este o artistă tragediană care merită a fi pusă pe scenele cele marĭ. Sunt scene în piesele Othelo și Medea în care D-sa umple de durere inimile spectatorilor, atât de bine se identifică roluluĭ ce ia în piesă. D-nul Paraschivopulo este de asemenea admirabil în rolul de intrigant, precum și în scenele de comediĭ rustice, unde, împreună cu D-na Paraschivopulo, răpesc salve de aplause din partea spectatorilor. D-nul Pervelis este nu maĭ puțin un artist. D-sa escelează mult maĭ ales în scenele de amor. In piesa „Othelo“ a fost perfect.

Adaog încă că D-ra Ștefano promite a deveni o bravă artistă, precum și D-niĭ Kapoxidis, Rodopulos și Botaris.

De și trupa aceasta trebuia să plece spre Capitală, după al treilea spectacol, însă colonia greacă și publicul român de aicĭ, asigurându-ĭ încă câte-va representațiĭ, artiștiĭ aŭ consimțit a maĭ rĕmânea câte-va zile.

Un spectator.

Balul Societățeĭ Funcționarilor Publicĭ

Balul Societățeĭ funcționarilor publicĭ, dat în sala Teatruluĭ Național în seara de 29 Ianuarie 1891, a reușit pe deplin. Afluența era mare. A onorat balul cu presența Principele Dumitrie Ghica, Președintele de onoare al Societățeĭ, D-nu General G. Manu, Prim-Ministru, Membru de onoare al Societățeĭ, D-nu M. Gherman Ministru de Finance, membru de onoare al Societățeĭ, D-nu Al. Lahovary Ministru de Externe, D-nu George G. Cantacuzino Președintele Adunăreĭ Deputaților, D-nu Em. Protopopescu-Pake Primarul Capitaleĭ, D-nu Gr. Păucescu Vice-președinte al Adunăreĭ Deputaților, D-na Ecatherina G. G. Cantacuzino Președința Comitetuluĭ de Doamne, D-na Simona Al. Lahovary, D-na C Chrisoveloni, D-na Josephina Protopopescu Pake, D-na Gr. Olănescu, D-na Coralia Săvescu, D-na Dimitrie Butculescu, D-na Ecaterina Florescu, D-ra G. G. Gantacuzino și altele.

Tombola a produs însemnata sumă de *6000 leĭ*. Se speră că beneficiul net al baluluĭ se fie peste 20000 leĭ, danțul a fost foarte animat și a durat pênă la ora 3 dimineața.

Tombola a fost bine ornată cu obiectele oferite de persoanele generoase.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
V. A. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoșanu	20 „
Gheorghe Pitiș prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2,50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viță veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
Total leĭ	647,50 b

(Va urma)

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședința de la 1 Februarie

Ședința se deschide la orele 1 și jum. sub președința d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Presențĭ 135 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

Camera trece în secțiunĭ pentru 2 ore.

SENAT

Ședința de la 1 Februarie 1891

Ședința se deschide la orele 2 ½ sub președenția D-luĭ general Florescu.

Prezențĭ 95 D-nĭ senatorĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Interpelarea D-luĭ *G. Mârzescu* se amână pentru Lunĭ după cererea D-luĭ Ministru al Cultelor, autorizat de D. Lahovari. De asemenĭ se amână pentru Marțĭ interpelarea D luĭ Sturza.

Senatul trece apoĭ în secțiunĭ anunțând ședința publică pentru Lunĭ.

Ultime Informațiĭ

Mâine și poimâine 2 și 3 Februarie fiind sĕrbătoare; **Adevĕrul** *nu va apare de cât Lunĭ 4 Februarie la orele obicinuite.*

—✠—

Domnul Plesnilă a anunțat astăzĭ următoarea interpelare Ministruluĭ de Interne:

Am onoare a interpela pe D. prim-ministru și ministru de interne, precum și pe D. ministru al agricultureĭ și comerțuluĭ, aŭ cunoștință D-nealor dacă Camera de Comerț din Galațĭ, de la ziua constituireĭ eĭ, 1890 Iunie, în timp de șapte lunĭ, dacă aŭ ținut vre-o ședință până azĭ, chiar în urma a 12 convocărĭ făcute?

Dacă nu aŭ ținut, ce dispozițiunĭ aŭ luat D-niĭ miniștriĭ față cu legea Camerilor de Comerț care zice: *membriĭ carĭ se vor absenta de la adunarea Camereĭ, timp de două lunĭ, sunt demisionațĭ?*

—✠—

Azĭ tribunele Camereĭ sunt întesate de.... *cetățenĭ independențĭ*.

La ușa fie-căreĭ tribune, pe lângă soldatul de gardă, s'a maĭ postat și câte un gardist.

Cauza? Se crede că e vorba de manifestațiĭ, cu ocasia interpelărilor opozițieĭ privitoare la alegerile din Bucureștĭ.

Colectivitatea albă a început de acolo de unde a sfârșit colectivitatea roșie.

—✠—

Mercurĭ, trenul de marfă care pleca din gara Adjud a deraliat, din cauza rupereĭ uneĭ roțĭ de la un vagon.

Această deraliare a produs stricarea a 4 vagoane încărcate cu cereale.

—✠—

Juriul universitar, compus din D-niĭ Al. Vericeanu, C. Nacu, Dr. Manolescu, C. Gogu și Quintescu, s'a întrunit ierĭ pentru a judeca pe D. I. Constantinescu, profesor la școala comercială din Galațĭ.

Acuzația a fost susținută de D. Florian Crassan, apărarea de D. C. C. Dobrescu.

Juriul a achitat pe D. Constantinescu.

—✠—

Alaltăerĭ, o ceată de hoțĭ, în numĕr de 12, aŭ pătruns în casa locuitoruluĭ Vasile Tuță, din comuna Streini-Dobrenĭ, județul Ilfov, și torturând atât pe Vasile, cât și pe soția luĭ și ginerele lor, aŭ furat o salbă cu 7 galbenĭ marĭ, o pereche cerceĭ de icosarĭ de aur, 400 leĭ în bilete de bancă și argint, o pușcă cu o țeavă și o geantă de piele cu praf de pușcă. Hoțiĭ apoĭ s'aŭ făcut nevĕzuțĭ.

Administrația este în urmărirea lor. Nenorocițiĭ torturațĭ aŭ fost trimișĭ în căutarea spitaluluĭ județean.

—✠—

Ministerul de Interne va depune un proect de lege pe biuroul Corpurilor legiuitoare, spre a se acorda un credit comuneĭ Galațĭ, să cumpere casele falimentuluĭ Lambrinide din acel oraș, spre a servi de local Primărieĭ.

Vom spune în curând motivele acesteĭ cumpĕrăturĭ.

—✠—

S'a decis ca D. Alexandru Catargiu să fie candidatul partiduluĭ liberal-conservator la alegerea de la 10 Martie, pentru un scaun de senator de la colegiul al II-lea de Ilfov.

*

Liberaliĭ-naționalĭ vor pune candidatura D-luĭ C. Nacu.

*

S'a convenit că în caz de balotagiŭ, candidatul ce va avea maĭ puține voturĭ să se retragă.

—✠—

Valoroasa revistă agricolă „Amicul Agricultoruluĭ“ a intrat în anul al doilea.

Această revistă, care un an întreg s'a distribuit gratis, a publicat importante articole și note cu deosebire folositoare agricultorilor, comercianților și industriașilor.

In cursul nouluĭ an va publica și foiletoane amuzante, etc.

Prețul abonamentuluĭ la această revistă unică în felul eĭ în România, e de 6 leĭ noĭ pe an.

O recomandăm cu deosebire tuturor cititorilor noștri.

—✠—

Duminecă la orele 2 p. m., se va celebra, în biserica Albă (calea Victorieĭ), cununia religioasă a D-luĭ Mircea Ottolescu cu D-șoara Paulina A. Ionescu.

Trimitem felicitările noastre viitorilor soțĭ și familiilor.

—✠—

Societatea pentru îmbrăcarea copiilor sĕracĭ *Malbiche Neurim*, a luat hotărîrea a da al III-lea bal deschis cu teatru în sala Dacia în seara de Joĭ 7 Februarie curent, sub patronagiul D-luĭ Emanuel Protopopescu-Pache, primarul Capitaleĭ, solicitând bine voitorul concurs al onor. public.

—✠—

Societatea studenților în științele politice și administrative și-a tipărit statutele și regulamentul sĕŭ.

Urăm încă odată succes și propășire tinereĭ societățĭ.

—✠—

ATENEUL ROMAN. — Duminică 3 Februarie corent la 8 jum. ore seara D-l Pascal Christeanu inginer, va ține conferența sa *„Robia viitoare.— Individul față cu Statul.“*— Intrarea liberă.

Pentru locurĭ reservate în lojĭ se plătește un leŭ de persoană.

—✠—

Poimâine Duminecă va avea loc, în biserica Lucacĭ, la orele 7 seara, ceremonia căsătorieĭ religioase a D-luĭ *Nicolae Caragialli-Costache* cu D-șoara *Kiriachia A. Popescu*. Trimitem tinereĭ perechĭ sincerile noastre felicitărĭ.

ULTIME TELEGRAME

LIVERPOL, 1 Februarie.—2000 de lucrătorĭ de docurĭ s'aŭ pus în grevă.

NORTHAMPTON, 1 Februarie. — D. Manfield, glastonian, a fost ales în locul d-luĭ Brandlaugh, decedat contra d-luĭ Germaine conservator.

BERLIN, 1 Februarie. — Banca Imperiuluĭ a redus scontul sĕŭ la 3 %.

A. L. PATIN

Calea Victorieĭ No. 24, Bucurescĭ

MARE DEPOZIT
de Piane, Pianine, Orge și

PHISHARMONICE

sistemele cele maĭ nouĭ & perfecționate

Viorĭ, Viole, Violoncele Contrabase, Guitare, Mandoline, Zithere, Flaute, Piccoline, Clarinete, Ocarine, etc. de la cele maĭ eftine până la instrumente de concert. **Viorĭ mute de studiŭ, Arcușe, Coarde** foarte bune și durabile, **Tocurĭ** de viorĭ, Viole, Violoncele și toate accesoriile la aceste instrumente.

ARISTOANE

Phönix Cel maĭ perfecționat instrument cu tonurĭ de oțel, mecanica de fier și cu o mare colecțiune de ariĭ române și streine. **Soliditatea Phönixuluĭ garantată.**

MUZICE de MASĂ simple și combinate, cu ariile cele maĭ nouĭ române și streine.

Diverse objecte de fantasie cu și fără Muzică pentru Cadourĭ.

NOTE MUZICALE

Pianinele se închiriază și se vênd plătibil în rate lunare.

Prețurile foarte strict calculate.

Se caută UN CEASORNICAR și un GIUVAERGIU.
A se adresa la D. Marinescu, la Constanța.

Medicament necesar și sigur pentru boale de stomac și consecințele lor!!!

Conservarea sănătățiĭ se basează în principiŭ numaĭ pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ acesta este condiția fundamentală a sănătățiĭ și a bunei stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obține un sânge sănătos și a depărta părțile stricate ale sângeluĭ, este numitul

BALSAM DE VIAȚĂ AL D-ruluĭ ROSA

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelente asupra stomacului, este probat ca neîntrecut la toate boalele, carĭ resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, răgăeală cu acrime, fluctuosităţĭ, vărsăturĭ, durerĭ și cârceĭ de stomac la încărcarea stomaculuĭ, hemorozĭ, la hypocondrie, melancolie, etc., și a devenit în urma miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

Flaconul mic 1 leŭ 50 banĭ, flaconul mare 3 leĭ.

DEPOUL GENERAL PENTRU TOATĂ ROMÂNIA:

Victor Thüringer, farmacia la „Ochiul luĭ D-zeŭ"

Bucurescĭ. — 126, Calea Victorieĭ, 126. — Bucurescĭ

Se găsește asemenea în toate farmaciile.

NB. Balsamul d-ruluĭ Rosa, aprobat de onor. Direcțiune al serviciuluĭ sanitar superior, și înmatriculat cu marca alăturată în contra imitațiuneĭ se trimite la cererĭ francate, însoțite de mandat poștal în orĭ-ce localitate din țară.

Tot aicĭ se află:

— ALIFIE UNIVERSALĂ DE PRAGA —

Intrebuințarea cu strălucit succes în contra inflămațiunilor, rănilor și umflăturilor spre esemplu la împietrirea mamelelor (țâțelor) la încercarea copiilor (prin oprirea laptelui) la abcesse, umflăturĭ sangulaire, la canceĭ, bășicuțe pururioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ la mânĭ crăpate. — **Dosa Ln. 1.**

DEPOUL DE FABRICAȚIUNE:

B. FRAGNER

Farm. la „Vulturul Negru", Praga 203-211.

BIUROUL EXPOZIȚIEI-DEPOZIT DE PROBELE Mărfurilor Rusești

București, Calea Victorieĭ, Nr. 17

Primește comande să aducă din Rusia mărfurile următoare:

- Asfalt de Szran.
- Astralin, uleĭ mineral, pentru lampe.
- Ață de cusut.
- Băsmăluțe de gât de tuleĭ de capră din Oremburg.
- Brânză de Smolensk.
- Caspeine (Vaselină).
- Ciaiurĭ.
- Ciment-portland din Novorossiisk (Caucaz).
- Clopoțele și clopote pentru bisericĭ.
- Cuie de potcoave.
- Curele vegetale țesute pentru mașinĭ.
- Confiserie de Moscova.
- Dantele rusești numite Espaniole.
- Frânghiĭ din Fabrica Novicoff.
- Icoane, obiecte și stofe pentru vestminte bisericeștĭ.
- Iconostase-templi.
- Incălțăminte de Moscova.
- Invelitorĭ (Plapume) de lână.
- Lac pentru trăsurĭ și mobile.
- Lac de asfalt.
- Naftalină în contra moliilor.
- Nasturĭ metalicĭ.
- Orfevrerii.
- Obiecte dif. de stofe impermeabile.
- Obiecte de lemn sculptat: casete, cutiĭ de ceaĭ, etc.
- Oleonaft (uleĭ mineral) și sebonaft pentru unsoarea mașinilor, peilor și armelor.
- Oleonid pentru unsoarea mașinilor de cusut și instrumentelor de fizică.
- Oleiurĭ pentru cazane contra arsureĭ.
- Objecte de hârtie comprimată.
- Postavurĭ și flanele.
- Parfumerie de St.-Petersburg.
- Samovare de Tula.
- Sămânță de in de semănat.
- Seŭ mineral pentru unsoarea pielărieĭ.
- Sfoară de Trubcevsk.
- Săpun Ostrooumof în contra coșilor preparat fără alcali.
- Sulfat de sodă.
- Terbetină.
- Tricoŭ.
- Tigarete higenice.
- Usucătorĭ de egrasie (excicator) de Varșovia.
- Uleĭ de rapiță, de in și de cânepă.
- Vasserglas sticlă solubilă.

Vinzările în detaliŭ acestor producțiunĭ se fac numaĭ cu scop d'a le face cunoscute publiculuĭ.

Despre mărfurile rusești a căror probe n'aŭ sosit încă, biuroul va da informațiunile trebuincioase. După sosirea acestor probe de mărfurĭ biuroul va anunța publicul prin publicațiunĭ ulterioare.

Mărfurile comandate, în general, se pot expedia direct din Rusia în Bucureștĭ saŭ în porturile Dunăreĭ ale Românieĭ, Bulgarieĭ și Serbieĭ.

ARCHITECT

Primește facerea de

Planurĭ pentru case

Devisurĭ, etc.

Scrisorĭ sub: A. MANU
Bariera Victorieĭ
Strada Jianuluĭ Nr. 7

De arendat 200 hectare (400 pogoane) teren cultivabil de cea maĭ bună calitate situat în *Dobrogea* în comuna *Palasiu* alipit de vatra satuluĭ *Horozlar* aflându-se la depărtare de 1/4 oră de gara Murfatlar, 1/4 oră de *noul târg de vite* și de 3/4 oră de *Constanța*.

Arendașul poate intra imediat în stăpânire.

A se adresa la proprietarul d. Inginer *Marino* în Bucureștĭ calea Victorieĭ 97 (casa Dobriceanu). Se primește și condițiunĭ de asociație.

Deposit de Pianurĭ în România

Max Fischer, Galatz str. Mare 29.

Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plata și în câștiurĭ. Inchiriere det Pianine în toată țara. Prețurĭ curente ilustrate franco dupe cerere.

Fabrică de Spirt.—Rafinerie.—Moară cu abur

ANDREI A. POPOVICI

Bucurescĭ, la bariera Herestrĕŭ — Comuna Băneasa Herestrĕŭ

Reconstruind Fabrica de spirt cu aparatele cele maĭ perfecte, eferă clienților sĕĭ cea maĭ bună calitate de spirt rafinat cu prețurĭ convenabile și la înțelegere pe credit.

Moara, avênd 150 caĭ putere, perfecționată cu valsurĭ sistem Buda-Pesta, macină cu preț rudus și foarte avantagios.

Se fac avansurĭ asupra grâuluĭ descărcat spre măcinare.

Borhotul nefiind vêndut, fabrica are în grajdurĭ la 400 boĭ spre îngrășare, avis d-lor măcelarĭ.

Informațiunĭ, la Fabrică, saŭ la comptoirul Fabriceĭ din strada Șelarĭ, No. 1.

ALBERT BAUER

CONSTRUCTOR DE MORI

Biuroŭ technic — BUCURESCI — Str. Colțeĭ, 49

MORI — FABRICI DE SPIRT — FABRICI de LEMNARIE — FABRICI DE SCROBEALĂ

Mașinĭ pentru tot felul de industrie. Mașinĭ de aburĭ, Turbine, Roate hydraulice, Deposit de unelte și obiecte de exploatare pentru fabricĭ în tot felul. Pietre de Moară. Instalațiunĭ de lumină electrică. Fabricațiune de Curele de piele.

(Cataloage și prețurĭ curente la cerere gratis și franco).

După scurtă întrebuințare devine indispensabil ca PASTĂ de DINȚI.

Frumusețea Dinților — NOUĂ **Crême-Glycerin** americană pentru *Dinți* aprobată de consiliul sanitar.

KALODONT

de la fabrica **F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena**

Furnisorĭ aĭ Curțeĭ I. R.

Se găsește la Drogueriile: *I. Ovesa*, *Brus*, la Farmaciile *Brus* (Calea Victorieĭ), *I. Czeides* (Strada Colțeĭ), *V. Thüringer* (Calea Victorieĭ), *Frantz Zeidner* (Calea Victorieĭ), *E. I. Rissdörfer* (Strada Carol I), *I. A. Ciura* (Strada Lipscanĭ) și la D-niĭ *Gustav Rietz*, *Ioan Țetzu* Sr., C. Gersabek și *G. Apostoleanu*.

Representanțĭ și *Depositar* pentru România la D-nul **VICTOR KUBESCH** & Bucurescĭ, strada Academieĭ, 1, *cerețĭ numaĭ* **„Kalodont luĭ Sarg"** *și ferițĭ-vĕ de contrafacerĭ.*

BUCHETE din florĭ naturale

se fac după comandă la grădina **GEORGE IOANID**, din *strada Polonă, Nr. 126*, vis-à-vis de avuzul din fața grădineĭ Icoana.

Prețurile maĭ eftine de cât la orĭ-cine; aranjarea buchetelor făcută în modul cel maĭ artistic.

De Vênzare Eftin

Un postament de Moară duplă, pe pietre franțuzeștĭ de 42 zoll, sistemul cel noŭ cu transmisiune pe curele, foarte puțin uzat și complect.

Depus în Bucureștĭ, strada Sfințiĭ Apostolĭ, Nr. 28.

Doritoriĭ se vor adresa la d. Ludovic Csabaz, str. Pensionatu, 15, Bucureștĭ.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ

ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA

SE EFECTUEAZA PRÒMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

GRADINA

N. Sc. GHICA

Dirigiată de M. BAYER

BUCURESCI

Str. Română, 118 (fost 81 b.

CEL MAI MARE

Stabiliment de Floricultură

Mare asortiment de plante exotice și floribile. Specialitate pentru confecționarea a tot felul de buchete, coroane, guirlande, paniere, vasurĭ, etc. etc.

— Prețurile foarte moderate. —

De vênzare UN LOC cu două fețe, una în calea Plevneĭ, Nr. 57 și cea-l'altă fațadă pe cheĭul Dâmboviței.
A se adresa strada Virgiliu, Nr. 3.

FRIED. KRUPP, ESSEN

CALE fixă și transportabilă

VAGONETE pentru tóte scopurile

SCHIMBĂTORI DE CALE

PLĂCI ÎNVÊRTITOARE etc.

LOCOMOTIVE

PROSPECTE și DEVISE GRATIS

CALE FERATĂ INDUSTRIALĂ PORTATIVĂ

Representanța Generală pentru România: **APPEL & CIE BUCURESCI.**

Iași: MORITZ GELBER. — Brăila: S. STOJANOVITS.

George G. BURSAN DOCTOR IN DREPT
de la facultatea din Paris, **fost magistrat**

Avocat Consultațiunĭ 9-10 1/2 a. m. și 4-6 p. m.
STRADA NOAA, No. 6
în fața Hotelului Capșa.

PREPARAȚIUNI pentru școala militară.

Se primesc și internĭ

G. BUZOIANU, À PROFESOR CRAIOVA.

NOUA FABRICA SISTEMATICA
— DE —

PARCHETE MASIVE

BUCHER & DURRER

Șoseaua Basarab, la capul caleĭ Plevneĭ

Se recomandă pentru *confecționarea* si *punerea* de tot felurĭ de *parchete masive*.

Tot acolo se află și un **mare depozit** de *lemne de construcțiunĭ* și *scândurĭ artistice* uscate, de la ferestraele noastre de aburĭ de la Grozeștĭ (Mehedințĭ).

Cel maĭ bun Antiblenoragic

BOALE SECRETE — CAPSULE

CU BALSAMURI EMULSIONATE și PANCREATINĂ

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum, nu împlinește cele două condițiunĭ indispensabile de asimilare repede și a nu irita traectul intestinal. Modul cu totul special și noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă și fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tutulor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect și radical, scursorĭ (sçulament) nouĭ și vechĭ atât la bărbațĭ cât și la femeĭ, precum Blenorea poala albă, etc. — Prețul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecția Santalină*. — Prețul unuĭ flacon 2 leĭ și 50 banĭ.

Deposit general: Farmacia la «Coroana de oțel» Mihail Stoenescu, strada Mihaiŭ Vodă, Nr. 55, Bucureștĭ.

In provincie unde aceste preparate nu se găsese, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poștal.

Să se observe cu rigurositate instrucțiunea ce însoțește fie-care cutie și flacon.

GUDRONUL GUYOT

licóre concentrată, a fost experimentat cu o isbânda extraordinară in șépte spitale marĭ din Paris, în contra guturaielor, bronșitelor, astmuluĭ, catarurilor de bronșe, bólelor bășiceĭ uduluĭ(vesie), afecțiunilor pieleĭ și in contra eczemeĭ.

Prin composiția sa, **Gudronul Guyot** are proprietățile Apeĭ de Vichy si e maĭ tonic de cât acéstă apă. Pentru acésta este de o eficacitate însemnată în contra bólelor de stomac. In timpul căldurilor marĭ și când bântuie vr'o epidemie, **Gudronul Guyot** este o băutură preservativă și higienică care răcorește si curăță sângele.

« E de dorit ca acéstă preparațiune să se adopte in curênd universalminte. »

Profesor BAZIN,
Medic al Spitaluluĭ St-Louis.

Adevĕratul **Gudron Guyot** este preparat **Rue Jacob, 19, la Paris**.

CHOCOLAT MENIER

PARIS.

CEA MAĬ MARE FABRICĂ DIN LUME.

Diplome de Onóre la toate Expositiunile

Vêndarea Zilnică întrece 50.000 Kilograme.

Se găsesce la principalele Magasine de Confiserie și băcănie.

MUȘAMALE SACI și PÂNZETURI pentru producte. — Se vinde cu prețurile **fabriceĭ** la
M. LITMAN
Strada Lipscanĭ 10 (Palatul Dacia)
Bucureștĭ

Grands Vins de Champagne

HEIDSIECK C^IE

REIMS. — Casă fondată la 1785. — REIMS
— Furnisorĭ de la 1818 a M. S. Impĕr. Germanieĭ —

Monopol, Monopole sec, Dry Monopole

se găsește la d-niĭ: F. Bruzzesi, Iorgu Constantinescu, Corneliu Daniilescu, George Kosman, Marinescu-Bragadir, I. I. Oswald, Gustav Rietz, Petre Stoenescu, Ioan Țețu succ. luĭ I. Ovessa și în toate hotelurile și restaurantele de întâiul ordin.

REPREZENTANT
VICTOR KUBESCH
Bucureștĭ. — Str. Academieĭ, 1. — Bucureștĭ.